

1. septembri aktus toimus koolistaadionil 1. ja 9. klassile ning nende vanematele

Keeruline aasta hakkab lõppema

Külliki Asu

Oma Sõna vastutav toimetaja

2020. aasta läheneb lõpule. Kuna aasta oli mitmes mõttes eriline, tasub peatuda ning võtta aega järele mõtlemiseks.

Kevadel tabas tervet maailma uue koroonaviiruse haigus Covid-19, mis jahmatas ka Eestit ning katkestas praktiliselt päevapealt õppetöö. Sai me siiski õppeaasta lõpetamisega hakkama ja tulime sellest olukorrast välja kogenenumatena ning oskasime uueks õppeaastaks rohkem valmis olla. Nagu karta võis, puhkes sügisel haiguse uus puhang.

Esimene september on õpilastele alati tähtis, eriti aga 1. klassi lastele ning küllap ka neile, kes valmistuvad kevadel kooli lõpetama. Julgust kokku võttes ning haiguse ja sajuse ilmaga riskides tegime üle mitme aasta aktuse koolistaadionil. Nii vältisime suure rahvahulga surumist siseruumi. Vihmasadugi vaibus meie aktuse ajal ning aabit-sad said jagatud ilma piiskadeta.

1. klassi lapsed on tublid kohanenjad. Eva Marianna Hannusele meeldib kõige rohkem arvutitund. „Seal on nuppudega mäng ja mina sain sajani, kui õpetajal oli alles 80,“ rääkis ta oma vanemale vennale Lennart Martinile. Tüdrukule

meeldivad õpetajad Gea ja Meelis, aga talle ei meeldi valjud poisid nende klassis, kes kisavad liiga palju. Melody Mariette Sarv tahab ka koolis käia, sest muidu oleks igav. Talle meeldib kõik, ainult mitte see, et kui õpetaja läheb klassist välja, hakkavad lapsed ringi jooksuma. Elo Meosele ei meeldi hommikul vara ärgata ja kooli minna ning toit olevat olnud lasteaias parem. Hea on aga see, et koolis leiab uusi sõpru. Tema lemmiktund on kehaline kasvatus.

Küllap tuleb see olukord tuttav ette kõigile, kes oma koolielu algusele mõtleavad. Neljas klass tundub väikeste majas arukas ja tragi olevat, aga suurde majja tulek paneb õpilased taas noorimate staatusesse. Kuidas viiendikud toime tulevad, see on käesolevas Oma Sõnas lähema vaatluse all.

Oktoobrikuu alguses said kooli juures kokku 1995. aastal Viljandi Maagümnaasiumi 12.b klassi lõpetanud, kel möödus kevadel koolilõpust 25 aastat. Neil, nüüd juba 40ndates eluaastates inimestel oli hea meel näha, et koolimaja juures pole näiliselt midagi muutunud. Üllatasid siiski uuenenud staadion ning siseõues olev seiklusrada. Vii-

masel kohtuti juhuslikult ka koolidirektor Aavo Soopaga, kel oli hea meel oma endisi õpilasi tervitada. Tema sõnum oli siiski see, et koolielu on veerandsaja aasta jooksul üsna palju muutunud. Kaasav haridus on teinud keerulisemaks õpetajate ja mõnes mõttes ka õpilaste elu. Viimastel aastatel on tulnud ümber korraldada kooli siseruume ning hakatud renoveerida taas kunstimaja, sest õpilaste arv on suur, ent üha enam on ka lapsi, kes vajavad väikeklassi või individuaalset õpetamist. Õigus haridusele on kõigil, kool peab suutma tagada normaalsed õpitingimused igapähele.

Nii liigumegi päev päeva järel aastavahetuse suunas ja oleme tänulikud iga nädala eest, mis õnnestub koolis käia. Kontaktõpe on märgatavalt tõhusam õppevorm kui distantsõpe. Seepärast peab igaüks olema hoolas, järgima terviseameti soovitusi ning vältima töbisena koolitulekut. Kasutage iga koolipäeva arukalt ning olge terved!

Tere!

2020 ongi kohe varsti läbi. Minu jaoks on see olnud täiesti 50/50 aasta: ühest küljest üks halvimaid, sest olen pidanud nii paljust loobuma, aga teisest küljest üks parimaid, sest olen õppinud olulisi asju rohkem väärtustama.

Aga meil on praegu adventiaega ja ehk oleks parem hoopis mõelda sellele, mis on hästi ja mille eest peaksime tänulikud olema. Minu arvates on suurepärane see, et saame veel käia koolis ning kohutada oma sõpradega.

Ma sain tänavu aru, et on olemas asju, millega peame leppima, kuna ei saa neid muuta. Olukorra parandamiseks ja selleks, et tunneksime ennast paremini, saame muuta ennast ja oma suhtumist ning otsida lahendusi. Imetlen kuuendikke, kes praeguses olukorras ei jätnud ära oma klassiõhtuid, vaid tegid neid vabas õhus.

Head 2021. aastat!

Adele

Adele Tamberg
Oma Sõna peatoimetaja

Oma venna Roccoga (5.b) rääkis Kiara Oja (9.b)

K: Kas sa oled juba suure majaga harjunud ja kuidas sulle siin meeldib?

R: Mulle meeldib suures majas väga ja ma olen harjunud uute õpetajate ja reeglitega.

K: Mis sulle siin kõige rohkem meeldib?

R: See, et iga tund on erinevas klassis ja erineva õpetajaga.

K: Mis sulle ei meeldi?

R: Mulle ei meeldi see, et pole tunnikella, sest pean ise kella vaatama.

Seiklusrada on valmis!

Triinu Kree, 9.d kl

2019. aasta 25. novembri õhtuks oli roheline seikluslinnaku projekt võitnud kaasava eelarve hääletuse 537 häälega.

Tänavu 31. augustil sai meie kooli ja huvikooli vaheline seikluspark valmis. Kuigi õpilased ja linnalapsed said ronimisraja atraktsioone nautida juba kooliaasta algusest peale, avati rada ametlikult 10. septembril.

Pärast koolitunde toimunud ürituse avasid Viljandi huvikooli õpe-

taja Eve Noormetsa tantsurühma lapsed lustliku etteastega. Seejärel võtsid sõna linnapea Madis Timpson, koolijuht Aavo Soopa, huvikooli direktor Piret Mädamürk ja seikluslinnaku ehituse juhataja Kaspar Nõmberg. Siis lõikasid nad lindi läbi ning Triinu ja Birgit 9.d klassist tutvustasid raja kasutamise reegleid.

Justkui õnnistusveena langenud vihmahoo järel kuulutati seiklusrada ametlikult avatuks.

Seikluslinnaku avamine oli meeleolukas ja valmistas rõõmu kõigile asjaosalistele

Viiendikele meeldib suures majas

Detsembrikuu alguses jooksid 6. klassi tüdrukud Simona Rennit ja Eleriin Allikas mööda koolimaja ning uurisid viiendikelt, kuidas nad on suure majaga harjunud, mis neile siin meeldib ja mis mitte.

Johanna (5.c): Mulle meeldib väga kool, ma ei muudaks midagi. Söök maitseb ja kokad on toredad.

Jane (5.c): Kool meeldib ning ei muudaks siin midagi. Söök võiks parem olla.

Loore (5.a): Kool on lahe. Mulle koolisöök ei meeldi, võiks näiteks friikaid süüa anda.

Darleen (5.b): Suures majas pole midagi halba, kuid puhvetis võiks olla suurem valik ja kaup võiks olla odavam.

Ann ja Katarina (5.c): Meeldib see, et siin on toredad õpetajad, aga ei meeldi kooli WC hais.

Käroli ja Elisabeth (5.d): Kõik muu meeldib, aga ei meeldi kodutööd.

Feliks (5.b): Kõik muu meeldib, aga koolisupp mitte.

Küsitleti umbes 40 5. klassi õpilast. Lisaks eelnevale nimetati korduvalt, et telefonikeeld ei meeldi ning üks laps soovis, et koolis ei kiusataks teisi.

Õpilasesindus tegutseb

Adele Tamberg, 9.b kl

Meie kooli õpilasesindus on sellel õppeaastal väga tegus. Aasta alguses toimus koolituspäev, kus õpписime meeskonnatööd, planeerisime alanud aastat ning valisime ÕE juhatuse. Sellel õppeaastal on president Emma Sepp 9.b klassist, asepresident Jürgen Aas 9.a klassist ning sekretär on Reimo Jürjo 8.c klassist.

Oktoobris korraldasime suurte majas stiilinädala, millest võeti päris hästi osa. Koroonatõttu pole

meil võimalik eriti ühiseid kogunemisi teha ning seega leidsime, et stiilinädal võiks olla hea idee. Väga tore oli, et suurendki võtsid seda tõsiselt ja osalesid, ka mõni õpetaja viitsis oma riietuse stiliseerimisega vaeva näha.

Detsembris oli meil plaanis jõuludisko, aga oleme sunnitud selle ära jätma. Selle asemel paneme suuremat rõhku kooli kaunistamisele ning üritame muuta koolimaja nii jõuluseks kui võimalik.

Õpilasesinduse liikmed jõulukau-
nistusi tegemas

Mis noori tegelikult huvitab?

Emma Sepp, 9.b kl

Tänapäeval on palju erinevate huvidega noori. On noori, kes tahavad ise käia huviringides, kellel on väga kindel siht tulevikuks ja kes on tohutult motiveeritud. On noori, kes tahaksid tegeleda mingi huvialaga, aga nende vanemad survestavad neid tegema midagi, mille vastu neil huvi üldse ei ole. Samas on ka noori, kelle vanemad teevad kõik, et nende järeltulijad saaksid osaleda täpselt nendes huviringides, mis lapsele sobiksid, kuid noor ei ole motiveeritud ja veedab oma aega pigem bussijaama taga, kui et pingutab enda tuleviku nimel. Mida siis noored tahavad ja kuidas suunata neid parema tuleviku poole?

Noori huvitavad nii erinevad asjad. Mõnele noorele meeldib väga matemaatika, ta saab adrenaliini järjest raskemate ülesannete lahendamisest. Mõni noor on loodud lavale, talle meeldib oma arvamust avaldada ja ta tunneb end seda tehes mugavalt. Mõni aga ei tea isegi, mis teda tegelikult huvitab, sest ta ei tea, milles ta hea on. Koolides pannakse väga palju rõhku headele hinnetele, tunnustatakse neid, kes kuidagi silma paistavad. Tihti ei panda tähele neid, kes ei ole just eesotsas, aga tege-

likult väga püüavad ning pingutavad.

Ma arvan, et kõik saab alguse keskkonnast, kus laps üles kasvab, kas ta näeb enda ümber edukaid ja motiveeritud inimesi või mitte. Olen kindel, et ümbritsevate inimeste hoiakud on aluseks kõigele, mida noored teevad, see annab nende käitumisele eesmärgi ja suuna. Koolis õppimine tuleb muuta õpilaste jaoks atraktiivsemaks, mina arvan, et tuleb leida innovaatilisi lahendusi, lasta noortel rohkem tutvuda erinevate eluvaldkondadega, et noored saaksid ise aru, et mis neid tegelikult huvitab. Näiteks võiks kutsuda koolidesse rohkem rääkima inimesi, kes on päriselt edukad, et noored näeksid, mis selle edu taga on. Suurem osa edukaid inimesi on näinud aastaid vaeva ja sellest noored tihipeale aru ei saa. Võiks ka kutsuda kõnelema inimesi, kes on olnud kunagi narkomaanid või alkohoolikud. Seda, et sõltuvus tervisele hea ei ole, teavad kõik, aga kui tuleks isik, kes on selle päriselt läbi elanud, teaksid noored niisuguse elu pahupooli ning samas näeksid ka, et sellest august on võimalik välja tulla.

Küsimusele „Mis noori tegelikult huvitab?“ ei olegi ühest vastust. Selle küsimuse peab iga noor peab endale ise esitama ja selles selgusele jõudma, aga palju saaks ära teha koolisüsteem, et noored püaksid rohkem motiveeritud ja leiaksid oma kutsumuse juba varakult.

Helis Konsa, 9.c klass:

Palju noori on mures tuleviku pärast - kuhu ja mida edasi õppima minna, kuidas üksi selles suures maailmas hakkama saada. Sellistele teemadele võiks rohkem tähelepanu pöörata juba nooremas eas, et see hiljem liiga suure ehmatusena ei tuleks. Üldiselt võiksid koolid rohkem elulisemaid tarkusi õpetada, mitte panna meid pähe tuupima reegleid, mida ilmselt kunagi vaja ei lähe.

Hanna Alice Haavapuu, 9.d kl

See on väga hea küsimus, kuna sellele ei saa anda vaid üht kindlat vastust. Nagu täiskasvanutel, on noortelgi palju erinevaid huvisid ja arvamusi. Sarnane on kõigi noorte juures aga see, et nende tegusid ja arvamusi on üsna kerge mõjutada, pole vahet kas heal või halval viisil.

Lavatagune (m)elu

Adele Tamberg ja Rachel Lisette Sarv, 9.b kl

Playback 2020 toimus Viljandi Paalalinna koolis ning veidike teistmoodi. Kogu üritus tehti Eurovisiooni vormis, mistõttu grupi suurus oli piiratud. Osalejatel tuli esitada omal valikul ükskõik milline kunagi Eurovisioonil esitatud lugu. Koroonatõttu oli sel aastal võimalik jälgida sõud veebis, kohapeale publikut ei lubatud. Saalist tehti *greenroom* esinejate jaoks.

Meil Racheliga oli võimalus olla lavatöölised. Meie ülesandeks oli panna välja rekvisiite ja jälgida, et esinejatel oleks kõik vajalik olemas. See töö polnud sugugi kerge. Lava taga oli vähe ruumi ning palju rekvisiite, see tegi olemise väga kitsaks ja liikumise keeruliseks. Kuna me tegime sellist asja esimest korda, oli närv suur ja koperdamist palju. Tekkis ka apsakaid, näiteks kadus ära ühe osaleja kitarr. Hiljem selgus, et ka Paalalinna kooli õpetaja-

tel oli seda vaja ning nad võtsid pilli endaga kaasa ja pakkisid hõbepaberisse.

Vahepeal läks meil ka järg sassi ja viisime lavale valed rekvisiidid. Õnneks aga polnud järgmisel esinejal neid vaja ning kui me märkasime oma apsakat, saime lihtsalt asjad ruttu ära koristada. Omavalikul suhtlemine oli keeruline, sest istusime üks ühel ja teine teisel pool lava ning pidime vestlemiseks kasutama telefone.

Oleme mitmel aastal ise *playback*'il osalenud, kuid seekord nägime kõrvalt iga võistleja vahetuid emotsioone. Mõnele polnud lavale minek sugugi probleem, aga enamik oli päris närvis. Meile tundus, et sel aastal tegi esinemise raskemaks see, et publikult ei olnud saalis ning nendelt ei saanud eriti tagasisidet. Oli ka õpilasi, keda julgustasime.

Meie kooli saavutused:

3.-4. kl arvestuses said meie kooli 4.a kl poisid II koha (Herreys „Diggi-loo diggy-ley“)

5.-6. kl arvestuses I koht 6.b tüdrukutele (Marie N „I wanna“)

II koht 5.a klass (Little Big „Uno“) ning eripreemia said ka 5.a klassist Anton, Sander ja Toomas Raven ning 6. klassist Varje ja Käroli (Jedward „Lipstick“)

7.-9. kl arvestus I koht 7.a kl neid (Bucks Fizz „Making your mind up“)

Nagu juba tavaks saanud, astusid vaheesinejatena üles ka kõigi kolme kooli õpetajad. Meie õpetajad esitasid 2008. aastal Eurovisioonil olnud Kreisiraadio loo „Leto Svet“.

Hoolimata viperustest saime siiski väga hea uue kogemuse. Saime aru, et lavatagune töö on sellise ürituse juures ülioluline ning mitte sugugi lihtne. Oleme selle võimaluse eest väga tänulikud.

Oma vanuseastmetes esikohale tulnud 6.b ja 7.a on juba aastaid *playback*'il edukad olnud

Reaalained inspireerivad

Rachel Lisette Sarv, 9.b kl

Sel aastal toimus 2.-6. novembrini traditsiooniline loodusainete nädal, mille eesmärk oli tekitada lastes nende ainete vastu huvi.

„Sellised ainenädalad on olnud juba aastaid. Koolis on vaja õppetööd erinevate võimalustega huvitavaks muuta,“ selgitas õpetaja Eha Niit, „loodusainete nädal on

loomulik jätk meie koolielule.“

Sel aastal püüti siduda loodusaineid muude õppeainetega: õpilased kirjutasid vastavaid luuletusi (vt lk 8), joonistasid matemaatiliste kujunditega pilte, tegid teste ja muid põnevaid tegevusi. Õpetaja Eha arvates tegid lapsed suurepäraselt tööd.

Raamatukogus

Riko Liik ja Markus Mägi, 5.c kl

19. novembril käisime klassiga linnaraamatukogus. Seal õppisime, kasutama entsüklopeediaid ja leksikone. Natuke aega hiljem lahendasime ühe ristsõna. Meile öeldi, et arvutist on raskem vastuseid leida, kuid raamatutest on kergem. Raamatutes on register ja sisukord. Sandri arvates oli seal suht igav, aga vähemalt sai šokolaadi.

Loovtöö peab eelkõige endale meeldima

Elinor Luik, 9.b kl

Juba väikeste majas hakatakse õpilastele rääkima erinevaid jutte 8. klassis eesootavast loovtööst. Küll tegeleb sellega mõni vanem vend-õde või mainib õpetaja tunnis. Igatahes mulle tundus see väga hirmus ja keeruline ülesanne. Kuulsin, et loovtööd on raske teha ja lõpus peab seda veel teistele inimestele esitama ning komisjoni ees oma tööd kaitsma. Juba 7. klassi lõpus toonitati, et me suvel ideid koguksime – nii pidi sügisel lihtsam olema. Mulle tundus see vaid aja raiskamisena, seega viskasin suveks kõik kooliga seonduva peast ning nautisin päikest.

Siis tuli aga see kurjakuulutatav 1. september, mida keegi ei oota. Ka mina hakkasin vaikselt paanitsema, et mis siis saab, kui ma ei leiagi endale teemat või kukun kaitsmisel läbi. Otsustasin panna kirja kõik alad, milles olen käpp või mis mind lihtsalt huvitaks. See aitas mul leida suuna ja teema. Tegin ise jõulunäidendi, õpetasin seda Kröllipesa lasteaia vanimale rühmale ja esitasime selle jõuluistungil lapsevanematele.

Mulle meeldib lastega tegeleda, kuigi peab ütleva, et lihtne see ei ole! Selles eas on päris palju jonn-

Elinor ja Kröllipesa lapsed jõuluetenduse lõpus kummardamas

mist, samas on lihtne nende tähelepanu saada ning juba kolmandal korral sinna minnes ootasid mind ees kallide laviin ja rõõmsad näod. Kogu protsess tõi väga palju rõõmu, mis jääb mulle pikaks ajaks meelde!

Soovitused loovtöö tegijatele:

- Kindlasti on väga tähtis, et teema oleks endale huvitav ja kõitev, vastasel juhul ei peegelda töö sind ja su iseloomu.
- Hiljemalt septembri lõpuks tuleks teada, mida ja kuidas hakkad tegema.

- Tasub küsida nõu ja abikätt vanematelt või tuttavatelt.
 - Pane mängu ka oma tutvused: loovtööd ei pea tegema üksinda, kutsu klassikaaslane kampa ja tehke koos!
 - Kui teema on valitud, ole valmis muutusteks, esialgne plaan ei pruugi olla vettpidav.
 - Tööd tuleb võtta tõsiselt, aega peab planeerima nii, et jõuaksid valmis.
- Loovtöö arendab ja aitab kaasa eneseleidmisele. Kui valida teema, mis päriselt huvitab, läheb töö ludinal!

Reportaaž käsitöötunnist

Karmen Ilus, 7.c kl

Täna olen käsitöötunnis, kus mu armas 7.c koob mustriklasi kindaid. Hetkel puudub neil käsitööõpetaja ja nad töötavad iseseisvalt. Mõni teeb hoolega tööd, aga teised jutustavad muul teemal. Räägitakse kohustuslikust kirjandusest, kuulsustest ja küsitakse üksteiselt abi. Tehakse ka erinevaid TikToki tantsu (ikka et selg istumisest kangeks ei jääks).

Tüdrukud ütlevad, et kudumine pole kõige huvitavam ja vahepeal on raske aru saada, mis silmus on järgmine. Kurdetakse, et kui tunnis kaugele ei jõua, siis on kodus jube palju teha. Rohkem meeldi-

vad kokanduse tunnid, aga käsitöö osa mitte väga. Vähemalt kudumise osa. Öeldakse, et kudumine on aega nõudev ja igav. Raske ei ole see neile, kes oskavad ja aru saavad.

Arvatakse, et käsitööoskust pole tulevikus eriti palju vaja. Just kinda kudumise osa, aga niidi ja nõela kasutusoskus võib elus rohkem abiks tulla.

Käsitöö pole just paljude tüdrukute lemmik, kuna see on aega nõudev ja väga kindlate reeglitega tund. Loodame, et need kindad saavad ikka 7. c tüdrukutel lõpuks valmis!

Minu jaoks on käsitöö üks toremaid tunde. Kõige rohkem meeldib mulle heegeldamine, sest selles on palju erinevaid silmuseid ja nende kombinatioone ning lõpptulemus jääb ilus. Kudumine on minu arvates kergem ja selle peale kulub vähem aega. Üks lemmikumaid oli mitme eri värvi lõngaga kudumine. Käsitöötunnid mõjuvad mulle rahustavalt, kuna klassis on ainult tüdrukud ja pole nii suurt lärmi. Ma saan rahulikult käsitööd teha ja oma mõtteid mõelda.

Karolyn Moppel, 9.d

Selles lehes jagab oma kooliaja mälestusi meie vilistlane, Viljandimaa luuletaja Reet Post.

Õpetaja Paula Kõverjalg

Ehkki elasime kohe koolimaja kõrval, tekkis mul esimene side kooliga alles 1958. aastal. Siis astusin ma Viljandi 2. Keskkooli esimesse klassi.

Olin siis 8-aastane, septembris sain juba üheksa. 7-8-aastaselt olin palju haige olnud ja lastearsti soovitusel otsustasid mu vanemad mind nii noorelt kooli mitte panna. Mäletan, et augusti lõpus külastas meid proua Kõverjalg, minu tulevane klassijuhataja. Ta avas meie õuevärava siis, kui mina parajasti õues mängisin. Kõigepealt ta tutvustas mulle ennast ja küsis, kas ma olen Reet Post. Ma vastasin, et jah, olen küll. Siis me läksime koos meie korterisse. Ta tahtis näha, kas mul on oma kirjutuslaud ja vaikne nurgake, kus koduseid ülesandeid teha.

Õhtul kodus, kui sellest vanematele rääkisin, siis võttis isa oma tööasjad kirjutuslaua pealt ära ja ütles, et ma võin nüüd selle peal õppida. Aga siis, kui isal on vaja oma tööasju kirjutada, siis pean mina oma kooliülesannetega ootama.

Esimene koolipäev

Mäletan, et enne kooliminekut oli mulle vaja ju koolikleit lasta õmmelda. See pidi olema pruun ja villasest riidest, et talvel külm ei oleks. Põll kleidi peal pidi olema

Reet Posti juubeli tähistamisel raamatukogus esitasid meie kooli tüdrukud tema loomingut

musta värvi ja kleidil veel valge krae ning kätised.

Ma ei mäleta enam, kust ema selle pruuni villase kleidiriide sai. Ma arvan, et see kleit tehti mulle mõnest vanast riideesemest. Peale sõda polnud ju poodidest midagi saada ja kõik oli väga kallis. Igatahes on mul albumis pilt, kus seisab oma kodumaja ukse ees, uus koolivorm seljas, jalgade juures portfelli ja käes kimbuke astreid õpetaja jaoks. Nii mul tuli minna. Ema ja isa ei saanud koos minuga koolimajja tulla, sest nad mõlemad olid tööl.

Meie kool, Uueveski tn 1, kandis siis nime Viljandi 2. Keskkool. Direktoriks oli Harald Tekko. 1.-4. klassini oli meie klassijuhatajaks õp Paula Kõverjalg.

Kooli vestibüütilis paelus mu pilku kõigepealt treppide juurde seinale kinnitatud suur kumedahäälnel kell. Tundi minekuks helistas kooliteenija seda kaks korda, tunni lõppedes üks kord. Esimene kell oli mõeldud õpilastele, teine õpetajate jaoks. Kui õpetaja klassi tuli, pidime meie, õpilased, püsti tõusma. See oli ilus komme ja see on mul tänapäevani meeles.

Kas sina tead?

Jane Bergmann ja Karl Kimmel, 5.c kl

19. ja 20. novembril toimus suurte majas 5. klassidele lõbus mälumäng „Kas sina tead?“. Teema oli eesti rahvakalendri tähtpäevad novembris (hingedepäev, mardipäev, kadripäev). Võistkonnas võis olla kuni 4 liiget.

Iga võistleja keerutas endale virtuaalse loosirattaga küsimuse või tegevuse, mida pidi lahendama üks või tiimiga. Esimesel päeval

läksid omavahel kokku 5.c ja 5.b klass ning 5.a ja 5.d. Võitjatena väljusid 5.c ja 5.d. Järgmisel päeval toimuvast finaalist väljus võitjana 0,5-punktise eduseisuga 5.c klass.

Mälumängu mõte oli kasvatada meie huvi rahvakalendri tähtpäevade vastu. Võistluse viisid läbi Riina Kangro ja Elina Tirgo. Meie meelest oli mälumäng väga õpetlik ja tore.

Võidukas 5.c klassi võistkonnas olid Karl, Jane ja Jakob

Poistenädal pani proovile

Alexander Langel, 4.a kl

4.a klassi poisid täpsust viskamas

2.-5. novembrini toimus väikeste majas poistenädal.

Nädala igal päeval oli üks väljakutse. Esmaspäeval võis tulla kooli oma lemmikriietusega, teisipäeval olid saalis teatevõistlused. Kolmapäeval võis tulla kooli lipsuga ning kohal oli väga palju põnevate lipsudega poisse ja isegi mõni tüdruk. Neljapäeval olid saalis ülesanded ning kahe poisi peale oli üks tüdruk, kes oli kohtunik. Seal pidi näiteks põrgatama korvpalli, mida sai põrgatada maksimum 50 korda, iga põrke eest sai ühe punkti. Siis pidi hüppenõoriga hüppama, seda sai jällegi teha maksimum 50 korda. Kui takerdusid, siis said nii palju punkte, kui palju sa hüppasid. Siis pidi veel viskama tennispalli ämbrisse, 2 palli oli, ühe sisseviske eest sisse said 20 punkti. Kokku oli võimalik teenida 40 punkti.

Poistenädal oli väga põnev ja huvitav ning loodame, et see toimub järgmisel aastal ka!

Võtsime osa animafilmifestivalist

Alexander Langel, 4.a kl ja õp Annika Lond

4. detsembril toimus 7. Heino Parsi nimeline animafilmifestival.

Kui tavaliselt korraldatakse seda sündmust Tarvastu Gümnaasiumis, siis tänavu sai see teoks loomulikult interneti vahendusel ning autasustamisest oli ka otseülekanne Youtube'is. Seda saab järele vaadata festivali kodulehelt animafestival.ee.

Enne festivali toimus ka rahvahääletus, kus sai oma lemmiku poolt hääletada kuni 26. novembri õhtuni.

Seekordse festivali teemaks oli „Citius, altius, fortius”. See on olümpiadeviis, mis maakeeli tähendab „Kiiremini, kõrgemale, tugevamini”. Meie kooli esindas festivalil üks lamenukutehnikas animafilm, mille pealkiri on „Reis Bellingshauseni juurde”. Selle multika autorid on Alexander Langel, Ats Rannu ja Jürgen Lips 4.a klassist ning Bert Kotsar 4.c klassist. Seda filmi oli päris põnev teha. Suurem osa filmist valmis eelmisel kooliaastal animatsiooni valikainetunnis õpetaja Annika juhendamisel. See tähendab, et mõtlesime välja loo ehk stsenaariumi, joonistasime nukud ja tegime fotod. Kevadise distantsõppe ajal kohtusime Zoomis ja arutasime, kuidas oma filmi helindada ja kokku monteerida. Sügisel helindasime multika ära ja saatsime kon-

kursile.

Meie film kahjuks ei saanud esimest kohta, aga kõige tähtsam on ikkagi osavõtt ning ka meie film oli nomineeritud võistluse auhinnagalal. Auhinnalaud tundus videos olevat rikkalik, auhinnad saadetakse postiga kooli. Ootame huviga, mis sealt siis tuleb!

Žüriiliikmetest olid Zoomis kohal Anne Kirsipuu ja Sondra Lampmann. Esimene mainis ka meie filmi ja ütles, et talle väga meeldis see, et me mõtlesime kastist välja, kuna meil polnud spordimultikas.

Nagu sellel festivalil on kombeks, toimusid ka töötoad (seekord siis oma koolis), kus me pidime tegema multika operaator Kõpsust. Teemaks oli „Operaator Kõps riigis”. Saime ise välja mõelda, kuhu operaator Kõps minna võiks. Meie Kõpsud käisid looma-, putuka, imede- ja kosmoseriigis. Töötoas saime filmid „purki”, aga montaaži ja heliga läheb veel pisut aega. Loodame oma multikad valmis saada detsembrikuus.

See oli väga põnev üritus ja soovime sellest järgmisel aastal jälle osa võtta. Loodetavasti saab sinna päriselt kohale minna, mitte ei pea üritust Zoomi kaudu tegema.

Järgmise Heino Parsi nimelise animafestivali teemaks on „Looduse muinasjutt”. Kutsume kõiki osalema!

Animafilmis „Reis Bellingshauseni juurde” on üheks tegelaseks ka meie president

Minu sõbrad deegud

Annabel Mädamürk, 7.c kl

Kui ma sain 12aastaseks, kingiti mulle kaks armast deegut. Panin neile nimeks Robi ja Bobi.

Looduses elavad deegud Tšiili rannikul. Nad on hallikaspruunid ja pika halli sabaga, mille otsas on lustakas tutt. Osa inimesi arvab, et nad on tšintšiljad. Aga ei, nad kuuluvad deegude liiki. Minu meelest on nad roti ja orava sarnased. Deegud on teistest väikestest närilistest oma käitumiselt erinevad. Võtame näiteks hamstrid: neid ma sain kätte võtta, nunnutada ja lahti lasta, ilma et nad kohe jalga laseksid. Deegud on vilkad ja kiired, neid ei saa kergelt kätte võtta ja paigal hoida.

Nad on väga targad loomad. Deegud ei unusta ühtegi asja, mis sa neile oled teinud. Näiteks kui sa karjud kõvasti nende lähedal, siis nad mäletavad kohe hääle järgi, kes see oli. Kui neid kiusad, siis nad järgmine kord teavad, kuidas hoiduda selle kordamisest. Samas ta-

havad deegud väga suhelda, vajavad rääkimist ja tähelepanu. Nad on väga uudishimulikud. Kui ma nad lahti lasen ja nendega mängin, istuvad nad minu peale ja hüppavad igal pool mu peal. Deegusid soovitatakse võtta kahekaupa, sest üksi võivad nad muutuda kurvaks ja kurbusest isegi surra.

Deegud on väga tundlikud toidu suhtes. Magusaid asju ei tohi nad kindlasti süüa, sest võivad jääda suhkruhaigeks. Nad peavad saama palju heina ja õunapuuoksi. Iga puu oks ei sobi neile. Puuri puhastamise ajal lasen deegudel toas vabalt ringi joosta. Siis nad puhastavad oma karva liivanõus (see peab olema spetsiaalne liiv). Eriti lahe on see, kuidas nad justkui poksivad vastastikku. Mõlemad on tagajalgadel püsti ja pusklevad esikäppadega teineteist. Vahel nad häälitsevad nagu linnud, tehes sellist piuksuvat heli, mis on üsna tugev.

Ma ei soovita nendega ühes toas magada, kuigi nad on päevaloomad ja nendega ei ole nii palju tüli öösel. Kõigil närilistel on vaja palju liikuda ning selleks on mul puuris jooksuratas. Deegud elavad ligi 10 aastat. See on päris pikk aeg, et nendega sõbraks saada. Kui on soov, et keegi on su läheduses ja kuulab su probleeme ära, siis ma soovitan väga deegusid sõbraks.

• • •

Kui kellelgi on mõni huvitav ja armas koduloom, siis koolilehe toimetuse ootab huviga pilte ja väikesi jutukei nende kohta, et võiks lehes jagada. Lood võib kirjutada paberile ning viia kooliraamatukokku või saata e-kirjaga kylliki.asu@klk.vil.ee

RISTSÕNA

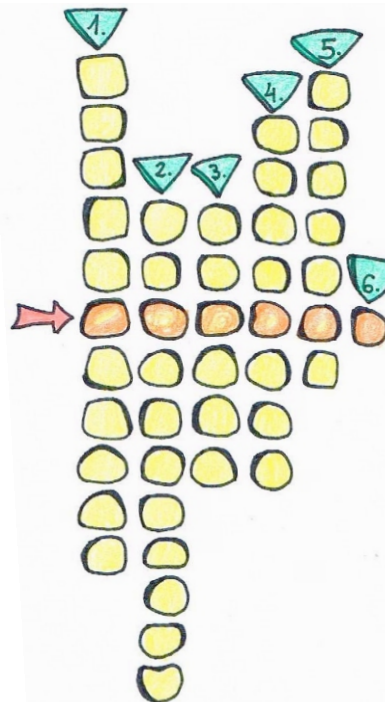
Koostaja: Triinu Kree, 9.d kl

Kõik vastused tuleb kirjutada ülalt alla.

1. Meie kooli logol oleva kujundi nimetus.
2. Mitmes detsember on meie kooli sünnipäev? (Kirjuta arv sõnaga nimetavas käändes)
3. Mitmes meie kooli nimes on olnud see sõna „gümnaasium“?
4. Mis värvi on puutöömaja veranda?
5. Kumba kätt hoiab „Leelotaja“ kaju suujuures?
6. Rooma number 500.

Vastuseks saad meie koolis algatatud teatrifestivali nime.

Ristsõna tegemisel on abi kooli kodulehel olevast ajaloorubiigist.

Kirjuta ristsõna vastus paberile ning vii kooliraamatukokku. Lisa ka oma nimi ja klass. Vastanute vahel loosime välja auhinna.

Matemaatika –
seiklus läbi tehete.
Abiks elus see.
Herda Hendrikson, 8.c

Matemaatika
on kasulik – sa ära
vaidle õpsiga!
Andris Reimaa, 5.b

• Bioloogia
• Inimestel abiks
• Organismideks on näiteks
• Loomad, linnud, taimed
• Osa neist on ainuraksed
• Osa hulkraksed
• Geenid meie
• Inimesi
• Aina muudavad
Brita Vahter, 7.c

• • • • •

Lehte tegid: peatoimetaja Adele Tamberg, vastutav väljaandja Külliki Asu ja tehniline toimetaja Külliky Lohu.

Fotod: Annika Lond, Kaina Mälgand, Moonika Pärna ja Elina Tirgo. **Trükk:** OÜ Vali Press.